

Csáky Károly
Bűnbánat

Elbuktam próbádon,
Uram.
Jaj,
nehéz lesz a pótvizsga
színed előtt.

Kimosok magamból
addig is
minden tüskét,
kavicsot,
görgesse azt
elédbbe az ár.

Partra vetett gyermeked
elkövetett
bűneiért bánatában
magára
súlyos köveket
vettet,
s már
csak kegyelmedre
vár.

Remény – kötőszóval

És megtépezva
is úgy tenni,
mintha
semmi sem történt
volna.

És roppant
teher alatt
is elhinni,
hogy ez még
nem a gerincroppanás.

És szisszenni
csak,
ha ordítani
kellene.

És elmondani
újra,
hogy minden próbatétel
javunkra válhat,
a fájdalom
megválthat
minket.

Körforgás

Pirosra váltott ismét
a nap,
s bebújt
paplana alá
az estnek.
A korai szürkületben még
látjuk,
amint
átöleli
a tájat az ég, majd
kiteríti
csillagos
hálóingét
a szerelmesek álmai fölé.
Minket
már
szétválasztott
eme nagy körforgása a kozmosznak,
de újra
összeálmodjuk
egymást
s ami
szétesett,
hogy jelen lehessünk itt is, ott is.

Öröklét

Szívembe költözött hiányod,
kivirágzott ismét
a múlt,
s én újra
szerelmes lettem
beléd.

Az idő
termékenyíti köztünk egyre
a távol-
Ságokat,
és képletesen
egymás mellé
kerülünk megint.

Itt álltam
sírod felett.
Elengedtem tested,
mert mást nem tehettem.

Ám lelked
fentről ragyog tovább,
mint nyári éjszakán
az egünkre kült csillagok.